

ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Ez 18, 25-28 / Fil 2, 1 -11 / Mt 21, 28-32

B Év Szám 11, 25-29 / Jak 5, 1-6 / Mk 9, 38- 43.45. 47- 48

C Év Ám 6, 1a.4-7 / 1 Tim 6, 11-16 / Lk 16, 19-31

az ví-gasz-talt en-gem. (1.t.) † *

Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak. Boldogok, kik az ő bizonyosságaira /figyelnek * teljes szívükből kere/sík őt. **Ant.** A földhöz tapadt az én / lelke * eleveníts meg engem a te igéd /szerint. Elernyed a lelke kedvetlenség/gemben * erősíts meg engem igéd /szerint. **Ant.** És szálljon reám, Uram, a te irgalmas/ságod * te üdvösséged, miképpen megmon/dottad. Akik félnek téged, látnak engem és örven/deznek * mert a te igédben igen /bíztam. **Ant.** Legyen a te irgalmad vigasztalá/somra * szolgáltnak adott szavad /szerint. A te üdvözítésedért emésződik a /lelke * és a te igédben igen /bízikom. **Ant.** Szemeim a te szavadért sóvá/rognak * mondván: mikor vigasztalsz meg /engem?

Te vagy nékem pajzsom s mene/dékem * és a te igédben igen /bízikom. **Ant.**

D.U. 171

1. Üdvözlég, Oltáriszentség, csodálatos szent Istenség! Téged szívből mind imádunk, oltárodnak trónján áldunk. **R.) Üdvözlég szent Szakramentom! Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom!**
2. Ha szenteknek nagy szívével, angyaloknak lángnyelvével, köszönhetne minden lélek, méltón úgy sem dicsérenék. **R.)**
3. Önts szívedbe olajodat, égesd benne világodat, nagy Szentség, ó térj be hozzám, mert szívem csak téged kíván. **R.)**
4. Életünknek végórán, hogy ne ejtsen meg a Sátán, te légy erős én gyámolom, mert csak nálad van oltalom. **R.)**

D.U. 181

1. Menyegzős köntösbe öltözködjetek, szívben megtörődve ide jöjjetek! Jézus étkül adja nekünk itt magát, nincs, aki felfogja ezt a nagy csodát!
2. Szent angyalok itten a vendéghívók, általuk az Isten téged is hívott. Ó angyali asztal kenyere, s bora: jövünk már tehozzád, drága lakoma!
3. Jézus, lelkünk vágya, szívünk öröme, elménk boldogsága, ég s föld gyönyöre! Jöjj, mennyei szentség, jöjj, nagy Hatalom, elrejtett Isten, élő Irgalom!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 361

1. Áldjon meg minket örök Atyaisten, áldjon meg minket kegyes Fiúisten, áldjon meg, áldjon Szentlélek Úristen, háromszemélyű igaz, örök Isten.
2. Atya Úristen, aki szent Fiadat bűn váltságára, miérettünk adtad, Szentlélek Istent ki elküldted nekünk, egy örök Isten, irgalmazz minékünk!

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 326

1. Hozzák immár a Szentírást, - a bölcsességnek könyveit, - fogadja fény és tisztelet, - az Úr szavát ez illeti!
2. Hallgassuk csendben, éberén, - figyeljen rá az értelem, - hirdesse bátran nyelv és száj, - őrizze jól a tiszta szív.
3. Az Úr igéje oly erő, - eltörli majd a vétkeket, - s magja, ha itt jó földbe hull, - meghozza bő gyümölcsseit.
4. Atyaistennek glória, - ki szent Igéjét küldte el, - áldassék most a Lélek is, - ki minden értés Mestere.

D.U. 206

1. Hol vagy, én szerelmes Jézus Krisztusom? Hol találak téged, kegyes Megváltóm? Adj világosságot, mert fényes vagy, nálad nélkül szívem igen bágyadt.
2. Téged az én lelke kíván keresni, mert tenálad nélkül el kell kárhozni, ó szerelmes Krisztus, fordul hozzám, vigasztald meg szívem, tekints énrám.
3. Míg fel nem találak, keresni foglak, mind éjjel, mind nappal sírva kiáltlak, ó, jelenj meg, Krisztus! te szolgáltnak,ragyogtasd fel arcod hű fiadnak!
4. Ahová csak fordulsz, híven követlek, téged, Megváltómat, szívből szeretlek, add, hogy lelke, Jézus, téged áldjon, holtom után véled vigadozzon.

INTROITUS: D.U. 396 OMNIA, QUÆ FECISTI Dán 3, 31. 29.30. 43. 42.118.zs.1.

A keresztény ember nem lázad a földi élet csapásai ellen, mert tudja, hogy érdemei szerint ennek sokszorosát is megérdemelné. De Isten nevének dicsőségére hivatkozva kéri, hogy Isten jóságosan irányítsa életünk napjait.

Mind, amit né-künk tet-tél, i-gaz-sá-go-san tet-ted, mert vétkeztünk,

U-ram el-le-ned, s pa-ran-csa-id el-len. De dicsőítsd meg ké-rünk,

a te szent ne-ve-det, cselekedj vé-lünk nagy ir-gal-mad sze-rint.

(2.t) † *

Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint járnak. **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. **Ámen. Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek.
Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, halát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 396 / 1 OCULI OMNIUM 144.zs. 14-16

Annak elismerése, hogy amint a földi javakat az Úr kezéből kapjuk, úgy a szentmise áldásait, főképpen magát az Oltárszentséget is tőle kérjük, tőle várjuk.

R.) Mindenek szemei tebenned bíznak Uram, *

mert te adsz nekik eledelt alkalmas időben.

V.) Föltárod a te szent kezeidet, * és betöltesz minden élőket ál/dásoddal.

Te adsz nekik... Mindenek szemei...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Emlékezzél meg, Uram, * irgalmasságodról. 24.zs. 6a.v.

B Az Úr végzései igazak, * megvidámítják a szívet. 18. zs. 9a.v.

C Áldjad lelkem az Urat * dicsőítsed az Istent. 145. zs. 1b .v.

ALLELUJA: PARATUM COR 107. zs. 2.

V.) Kész az én szívem, ó Isten, kész az én szívem, * éneklek és zsoltárt zengek neked, én dicsőségem!

A Jézus mondja: † Juhaim hallgatnak szavamra, * ismerem őket és a nyomomban járnak. Jn 10,27

B Uram, a te szavad igazság, * tégy szentté minket igazságod által! Jn 17, 17 b a

C Jézus Krisztus - bár gazdag volt - szegénnyé lett értetek, * hogy szegénysége által gazdaggá legyetek. 2 Kor 8,9

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Amen.

OFFERTORIUM: G. H. 377 SUPER FLUMINA 136.zs. 1. 2-4. 5. 6. 7. 8.

Az áldozat egész életünket magába foglalja, semmi emberi nem áll távol tőle. Ma a földi számkivetésben gyötrődő ember mondja el az offertóriumban siralmát és a mennyei Jeruzsálem után való vágyakozását.

Babilon folyóvizei mellett ültünk és sírtunk, - midőn Sionra emlékeztünk. +

R.) Babilon folyóvizei mellett ül/tünk és sírtunk, * midőn Sionra em/lékeztünk.

V.1) Fűzfákra függesztettük hangszereinket,-

mert énekszót kérdeztek tőlünk, akik fogva vit/tek minket, †

és akik meggyötörtek minket, örömeinket követeltek: +

énekeljetek nekünk Sion da/laiból! †

Hogyan énekelhetnénk az Úrnak énekét idegen /földön? **R.)**

V.2) **H**a elfeledkezem rólad, Jeruzsálem, - jusson pusztulás/ra jobb kezem,

ragadjon ínyemhez a nyelvem, ha reád nem em/lékezem, †

ha reád nem emlé/kezem! **R.)**

V.3) Ne felejtsd, Uram, Édom fiait, Jeruzsálem pusztítóit, †

kik azt kiáltották: pusztítsátok el, pusztítsátok el őt a/lapjái! †

Ű Babilonnak nyomorult leánya, ki így be/szélzs nekünk. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 396 / 2 MEMENTO VERBI 118. zs. 49.50. 118.zs.

Bensőséges könyörgés a szentáldozásban magunkhoz vett Krisztushoz.

Em- lé- kez-zél meg i- géd-ről, a-mit szolgádnak mon-dot- tál,

a- melyben né-kem re-mény-sé-get ad-tál, meg-a- lá- zottsá-gom-ban